

C/2024/5618

30.9.2024

**Recurs introdus la 14 august 2024 de Malacalza Investimenti Srl și Vittorio Malacalza împotriva
Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea extinsă) din 5 iunie 2024 în cauza T-134/21, Malacalza
Investimenti Srl și Vittorio Malacalza/BCE****(Cauza C-557/24 P)**

(C/2024/5618)

*Limba de procedură: italiana***Părțile***Recurenți:* Malacalza Investimenti Srl, Vittorio Malacalza (reprezentanți: S. Carbone, A. D'Angelo, L. Boggio, avocați)*Celelalte părți din procedură:* Banca Centrală Europeană, Comisia Europeană**Concluziile**

Recurenții solicită:

- anularea hotărârii pronunțate inter partes de Tribunalul Uniunii Europene în cauza T-134/21 la 5 iunie 2024, notificată în aceeași zi;
 - întrucât Tribunalul nu a „efectuat examinarea celorlalte condiții care sunt necesare cumulativ pentru angajarea răspunderii extracontractuale”, trimiterea cauzei Tribunalului Uniunii Europene, în temeiul articolului 61 din Statutul Curții de Justiție, pentru soluționarea acesteia, în conformitate cu principiile de drept care vor fi afirmate de Curtea de Justiție, admitând toate cererile de reparare a prejudiciului pe care recurenții le-au introdus împotriva BCE, în temeiul articolului 340 alineatul (3) TFUE, în acțiunea introdusă la Tribunal la 3 martie 2021, astfel încât BCE să fie obligată să plătească Malacalza Investimenti suma de 870 526 670 EUR, ori o sumă mai mare sau mai mică considerată adecvată, stabilită, eventual, în echitate, iar în favoarea lui Vittorio Malacalza suma de 4 546 022 EUR, ori o sumă mai mare sau mai mică considerată adecvată, stabilită, eventual, în echitate;
- sau, cu titlu subsidiar în raport cu cererea de trimitere spre rejudecare,
- admiterea de către Curtea de Justiție a cererilor de obligare la repararea prejudiciului formulate de recurenți împotriva BCE, prin acțiunea introdusă la Tribunal la 3 martie 2021 pentru sumele respective indicate mai sus, în conformitate cu articolul 340 alineatul (3) TFUE; după admiterea cererilor de cercetare judecătorească propuse în concluziile acțiunii menționate și a cererilor de cercetare judecătorească și a măsurilor de organizare a procedurii solicitate de asemenea prin înscrisurile din 29 septembrie 2021 și din 20 decembrie 2021;
 - obligarea BCE și a intervenientei Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată și a onorariilor aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

Recurenții au invocat șapte motive de recurs privind o serie de încălcări ale principiilor și ale normelor dreptului Uniunii, precum și ale normelor corespunzătoare de transpunere în ordinea juridică italiană și ale altor dispoziții ale acestei ordini juridice aplicabile totuși activității de supraveghere a BCE. Pe plan factual, se arată că BCE a contribuit – de asemenea prin faptul că s-a abținut să adopte măsurile necesare în privința informării acționarilor și a comunicării publice din partea conducerii băncii Carige – la crearea unei imagini a situației și a perspectivelor băncii pe baza căreia acționarii au investit resurse considerabile pentru a achiziționa acțiuni ale băncii Carige, pentru a subscrie la majorări de capital și pentru a le plăti, o încredere care a fost modificată ulterior prin comportamente și prin adoptarea unor decizii contradictorii, care au impus măsuri nejustificate, disproporționate și de asemenea nelegale în alte privințe, care se înscriu într-o conduită globală vădit ilicită și prejudiciabilă. În cererea de sesizare a instanței se face trimitere printre altele la: (i) așteptările generate cu privire la situația băncii Carige care rezultă din realizarea majorărilor de capital din 2014 și 2015; (ii) trădarea ulterioară a acestei încrederi legitime care rezultă din comportamente și decizii ale BCE (în special prin intermediul unor măsuri de intervenție timpurie); (iii) nelegalitatea acestor decizii și caracterul ilicit al conduitei globale în care se înscriu acestea; (iv) așteptările generate cu privire la situația băncii Carige ca urmare a realizării majorării de capital din 2017; (v) trădarea ulterioară a acestei încrederi legitime care rezultă din comportamentele și din deciziile BCE; (vi) nelegalitatea acestor decizii (inclusiv plasarea băncii, în 2019, sub administrare extraordinară, ca urmare a numirii – printre altele – a unor administratori extraordinari care generează un conflict de interese, precum și autorizarea, în faza de administrare extraordinară, a unei majorări de capital cu excluderea drepturilor de opțiune) și nelegalitatea conduitei globale în care se înscriu acestea; (vii) faptul că BCE a influențat în mod nejustificat procesele de guvernanță a băncii și a interferat în aceste

proces, favorizând gestionarea autocratică de către administratorii delegați, contrar normelor de drept al societăților comerciale și logicii normale a organului administrativ colegial, astfel încât să se asigure punerea în aplicare a unor măsuri incorecte impuse, împiedicând, de asemenea, reacția la practici de administrare improprii și prejudiciabile, precum și creând o vulnerabilitate al băncii.

Cu titlu introductiv, recurenții reproșează Tribunalului că nu a constatat – cu încălcarea principiilor consolidate ale jurisprudenței Curții – că o parte dintre încălcările reproșate BCE constituie încălcări suficient de grave ale normelor invocate, limitându-și cercetarea doar la o parte a faptelor prezentate ca ilicite, astfel încât cererile de despăgubire au fost excesiv de fragmentate. În continuare, recurenții au prezentat cele șapte motive de recurs arătând că sunt întemeiate pe erorile săvârșite de Tribunal în aplicarea principiilor protecției proprietății, proporționalității, bunei administrări, egalității, imparțialității și egalității de tratament, transparenței, bunei-credințe și protecției încrederii legitime, făcând trimitere în special la articolele 17, 20 și 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 5 alineatul (4) TUE, precum și la o serie de dispoziții de drept derivat al Uniunii și de drept bancar și al societăților italian, pe care BCE nu le-a respectat.
